

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

Ing. R. L., nar. X,
bytem X,

proti
žalovanému

Nejvyšší státní zastupitelství,
se sídlem Jezuitská 585/4, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2023, č. j. 1 SIN 302/2023-5,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

**I.
Základ sporu**

1. Žalobce v žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), ze dne 2. 11. 2022 požadoval po Vrchním

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

státním zastupitelství v Praze (dále jen „VSZ Praha“) poskytnout následující informaci: „*usnesení policie o odložení reklamní větve Čapího hnízda*“. Požadovaná informace byla identifikována jako usnesení policejního orgánu, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, Služba kriminální policie a vyšetřování, č. j. KRPA-477120-500/TČ-2018-000097-MIK, ze dne 22. 6. 2022 (dále také jen „požadovaný dokument“).

2. Poté, co předchozí rozhodnutí o odmítnutí uvedené žádosti o informace žalovaný zrušil, VSZ Praha rozhodnutím ze dne 16. 1. 2023, č. j. SIN 78/2022-22, tuto žádost podle § 15 odst. 1 informačního zákona opětovně odmítlo (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a to z důvodu uplatnění výluky z práva na informace dle § 11 odst. 6 uvedeného zákona, která dopadá na informace o činnosti orgánů činných v trestním řízení. Podle VSZ Praha žalobce požadoval dokument, jehož obsahem jsou informace o trestním řízení, které skončilo odložením věci (tedy již v přípravné fázi). I na skončené věci se přitom uvedená výlučka z práva na informace vztahuje, a to za předpokladu, že by poskytnutím informací mohla být ohrožena schopnost orgánů činných v trestním řízení vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost. V nynějším případě odložení věci nezakládá překážku pro opětovné zahájení trestního řízení, nelze proto dovozovat, že se jedná o definitivně uzavřenou věc. VSZ Praha v této souvislosti zdůraznilo neveřejnou povahu tzv. přípravné fáze trestního řízení. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2022, č. j. 6 As 217/2022-45, potom VSZ Praha uvedlo, že není na místě požadovaný dokument dělit na dílčí části, z nichž některé by bylo možné žalobci poskytnout.
3. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 3. 2023, č. j. 1 SIN 302/2023-5, zamítl (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaný se plně ztotožnil s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí; dále zdůraznil, že ve věci není nijak relevantní, že se požadovaný dokument vztahuje k osobě Ing. A. B. jakožto osoby veřejného zájmu.
4. Žalobce se s takovým rozhodnutím neztotožnil a dne 25. 3. 2023 ho u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) napadl žalobou podle § 65 odst. 1 s. ř. s.
5. Městský soud v Praze žalobu svým rozsudkem ze dne 14. 2. 2024, č.j. 8 A 26/2023 – 29, zamítl. Ke kasační stížnosti žalobce byl rozsudek městského soudu zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2024, č.j. 2 As 76/2024 – 34, a věc byla vrácena městskému soudu k dalšímu řízení. Soudu bylo uloženo seznámit se s touto částí správního spisu, v němž je obsažena požadovaná informace, na jejím základě opětovně posoudit důvodnost žaloby a své závěry v novém rozhodnutí přezkoumatelně odůvodnit. Přiměřenost omezení přístupu k informacím má městský soud posoudit mj. i ve světle žalobní argumentace podložené články v médiích poukazující na to, že část informací se již stala veřejně známou.
6. Městský soud pak ve svém druhém rozsudku, ze dne 22. 1. 2025, č. j. 8 A 26/2023-61, dospěl k závěru, že je možné vydat minimálně poslední část usnesení s názvem „*Subjektivní stránka skutkové podstaty trestného činu*“ v neanonymizované podobě.
7. Ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 18. 12. 2025, č.j. 2 As 47/2025-48, rozsudek městského soudu opětovně zrušil, jelikož se závěry městského soudu ohledně všeobecně známé informace o subjektivní stránce trestného činu nesouhlasil.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. Žalobce ve své žalobě namítal zaprvé, že v daném případě správní orgány nevysvětlily, jakým způsobem konkrétně by poskytnutí požadovaného dokumentu nebo jeho částí mohlo ohrozit schopnost orgánů činných v trestním řízení plnit své úkoly; konkrétně tedy neposoudily naplnění jedné z podmínek aplikace výluky dle § 11 odst. 6 informačního zákona. Podle žalobce mohlo VSZ Praha přistoupit např. k anonymizaci některých pasáží požadovaného dokumentu, případně odmítnout žádost o informace jen částečně ve vztahu k některým jeho pasážím (viz § 12 informačního zákona). V obou případech by ale mělo v odůvodnění takový postup konkrétně odůvodnit.
9. Zadruhé žalobce namítal, že i pokud by správní orgány dospěly k řádně odůvodněnému závěru, že jsou naplněny všechny předpoklady pro aplikaci výluky z práva na informace dle § 11 odst. 6 informačního zákona, tak by dále musely provést tzv. test proporcionality, kterým by poměřily, zda je v daném případě skutečně přiměřené omezit právo na informace dle čl. 17 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod. V této souvislosti žalobce naznačil, že požadované informace jsou předmětem veřejného zájmu, protože se vztahují k osobě Ing. A. B.; rovněž vyjádřil dojem, že jeho žádosti o informace nebylo vyhověno z politických důvodů.
10. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 26. 5. 2023 navrhl žalobu zamítnout. Ve vztahu k první žalobní námitce zdůraznil, že usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), nezakládá překážku věci rozhodnuté, a tudíž nebrání pozdějšímu zahájení trestního stíhání v téže věci. Žalobci přitom již při podání žádosti o informace bylo známo, že věc není definitivně uzavřena; přílohou žádosti o informace totiž byla kopie článku, v němž bylo odkázáno na sdělení mluvčí Městského státního zastupitelství v Praze, že spisový materiál byl za účelem dohledové prověrky předán VSZ Praha. Ze správního spisu vedeného v nynější věci přitom vyplývá, že před vydáním prvostupňového rozhodnutí proběhla v rámci VSZ Praha komunikace stran toho, jestli již byly ukončeny úkony dohledu v dané trestní věci, přičemž z této komunikace vyplynulo, že dohled v dané věci nebyl ukončen a jeho ukončení ani nelze ve lhůtě pro vyřízení žádosti o informace očekávat, současně by poskytnutí informací mohlo mít negativní vliv na dané trestní řízení (viz č. l. 45 správního spisu VSZ Praha vedeného ve věci sp. zn. SIN 78/2022). V odvolání potom žalobce nenamítal porušení § 12 informačního zákona, proto se jím žalovaný ani podrobně nezabýval; uvedenou otázku přitom dostatečně posoudilo VSZ Praha.
11. Ve vztahu k druhé žalobní námitce žalovaný uvedl, že je třeba mít na paměti, že usnesení o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu je interní záležitostí orgánů činných v trestním řízení; toto usnesení se (vně soustavu těchto orgánů) doručuje pouze poškozenému, je-li znám. Nedoručuje se přitom ani případnému oznamovateli, ani osobám podezřelým ze spáchání trestného činu. Informační zákon neukládá správním orgánům provádět test proporcionality. V daném případě je podle žalovaného třeba upřednostnit veřejný zájem. Poskytnutí (a následně též zveřejnění) podrobnějších informací o výsledcích prověřování (byť v anonymizované podobě) by s velkou pravděpodobností zmařilo další jeho průběh; vedení dalšího prověřování přitom s ohledem na probíhající prověrku nebylo možné vyloučit.

12. Žalobce ve svém podání ze dne 31. 12. 2025 uvedl, že jakkoli se snaží pochopit žalovaného, nejde to, a to z důvodu, že Seznam Zprávy má dokument, v němž pražský policista P. M. na 188 stranách popsal, proč nebyl spáchán trestný čin, a proč případ odložil. Vůči žalobci se však žalovaný chová neuznale a požadovanou informaci nechce poskytnout.
13. Žalobce v příloze tento dokument přiložil, aby Městský soud v Praze viděl, že dokument skutečně existuje. Žalobce proto nevidí důvod, proč žalovaný odpírá poskytnutí požadované informace žalobci, pokud se jedná o veřejně dohledatelné informace, viz rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10 A 251/2011-38 ze dne 10. 1. 2013 z něhož plyne, že veřejně dohledatelné informace nepodléhají výluce.
14. Soud pro rozhodnutí věci nařídil ve věci jednání, při kterém provedl žalobcem navrhované důkazy.
15. Při jednání, ke kterému se žalobce bez omluvy nedostavil, žalovaný uvedl, že v pořadí první usnesení, o jehož poskytnutí bylo žádáno, bylo následně změněno. Tento dokument obsahoval shrnutí skutkových a právních okolností v dané fázi řízení, přičemž tyto okolnosti se v průběhu dalšího prověřování mohly měnit.
16. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu podporují restriktivnější přístup k poskytování informací v případech, které se týkají probíhajícího trestního řízení. Například obecné metodiky kriminalistického ústavu nebo postupy používané při vyšetřování mohou být chráněny. Stejná logika se uplatní také u dokumentů, které vznikají v rámci trestního řízení. V rané fázi řízení totiž ještě není definitivně stanoveno, jaký skutek je předmětem řízení, ani kdo jej měl spáchat. Skutkové okolnosti, které jsou popsány v usnesení o zahájení úkonů trestního řízení, se mohou v průběhu prověřování dále vyvíjet a měnit. Na základě nových zjištění se může měnit jak popis skutku, tak i jeho právní kvalifikace. Z tohoto důvodu není možné jednotlivé části takového usnesení jednoduše oddělit a poskytnout.
17. Trestní řád v této souvislosti rozlišuje mezi zahájením úkonů trestního řízení a zahájením trestního stíhání. Při zahájení úkonů trestního řízení se pouze prověřují skutečnosti, které nasvědčují tomu, že mohl být spáchán trestný čin. V této fázi ještě není určena konkrétní osoba ani přesně vymezen skutek. Tyto náležitosti se objevují až ve fázi zahájení trestního stíhání, kdy je již konkrétní skutek i osoba jasně definována.
18. Dalším důležitým faktem je, že následně bylo vydáno další usnesení, které bylo zveřejněno státním zastupitelstvím v anonymizované podobě. Toto usnesení má přibližně 188 stran a je veřejně dostupné. Pokud jej porovnáme s původním usnesením, zjistíme, že došlo k výraznému rozšíření textu o několik desítek stran. Tento vývoj potvrzuje, že obsah dokumentu se v průběhu řízení významně měnil. Ve zveřejněné verzi lze například na stranách 129–130 nalézt část, kde se popisuje zpřesnění skutkových okolností. Na základě nových poznatků totiž došlo nejen ke změně okruhu osob, které měly být jednáním dotčeny, ale také k upřesnění samotného jednání a aktualizaci popisu skutku. Následný vývoj případu potvrdil správnost původního postupu. Ukázalo se totiž, že v průběhu řízení skutečně došlo ke změnám jak v právní kvalifikaci, tak v popisu skutku.

III.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Posouzení žaloby

19. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených žalobních námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze **skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.**
20. Žaloba není důvodná.
21. Soud předně uvádí, že se podrobně seznámil s obsahem předmětného usnesení ze dne 22. 6. 2022, č. j. KRPA-477120-500/TČ-2018-000097-MIK.
22. Podle § 11 odst. 1 písm. a) informačního zákona, *[p]ovinné subjekty dále neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení, nebo týkající se trestního řízení, pokud by její poskytnutí ohrozilo či zmařilo účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces.*
23. Podle § 11 odst. 6 informačního zákona, *[p]ovinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.*
24. Podle § 12 informačního zákona, *[v]šechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.*
25. Nejvyšší správní soud v rozsudku v této věci ze dne 18. 12. 2025, č.j. 2 As 47/2025-48, uvedl:
„[43] Informační zákon stojí na obecné zásadě, že informace, jimiž disponují povinné subjekty, se zásadně poskytují a jen výjimečně, pokud existují zákonem stanovené důvody, a navíc je neposkytnutí i proporcionální při poměření zájmu na jejím poskytnutí s právy či zájmy, které by mohly být poskytnutím nežádoucím způsobem dotčeny, se neposkytují. V oblasti poskytování informací o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů však zákon zakotvil široce formulovanou výjimku z poskytování. Ta vychází z předpokladu, že povaha činnosti těchto orgánů je taková, že mnoho jejích aspektů je třeba (alespoň po nezbytnou dobu) skrýt před veřejnou informovaností o nich, mají-li být schopny dlouhodobě plnit svůj účel. Je totiž založena na neustálém „soupeření“ intelligence, nápaditosti, pile, systematickosti, smyslu pro detail a troufalosti pachatelů trestné činnosti či osob narušujících bezpečnost České republiky s podobnými vlastnostmi těch, jež mají v rámci systému trestní spravedlnosti a systému ochrany bezpečnosti České republiky jejich činnosti předcházet či ji odhalovat. Pokud by prostřednictvím používání informačního zákona bylo možno poznat metody, postupy, slabiny, rozsah disponibilních informací, strukturu jednotlivých orgánů, detaily personálního obsazení, dislokaci, finanční, materiální či personální zdroje a nejrůznější další relevantní rysy činnosti uvedených orgánů, jejich schopnost naplňovat legitimní účel své existence by byla snížena. Zároveň v souvislosti s činností orgánů činných v trestním řízení a bezpečnostních sborů existuje velmi často reálné riziko, že poskytnutí informací o jejich činnosti by mohlo ohrozit práva třetích osob, typicky pracovníků těchto orgánů, osob s nimi spolupracujících, osob, jež jsou předmětem zájmu činnosti těchto orgánů, či osob, jejichž životní sféra je touto činností – nezřídka zcela náhodně – dotčena, a to často ve velmi intimních souvislostech. V rozsahu výluky podle § 11 odst. 6 informačního zákona tedy platí, že informace do ní spadající (týkající se, tedy relevantně související s předcházením, vyhledáváním, odhalováním nebo stíháním trestné činnosti nebo ochranou

bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku) se neposkytnou, je-li možné, že by jejich poskytnutím došlo k dotčení práv třetích osob nebo snížení schopnosti orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.“

[44] Je primárně věcí příslušného povinného subjektu, aby tvrdil a osvědčil rámcové racionální důvody opřené o konkrétní okolnosti případu, jež podle jeho přesvědčení znemožňují požadovanou informaci z výše popsaných důvodů poskytnout. Současně je zcela logické i to, že tvrzení a osvědčující podklady povinného subjektu mohou být jen takové povahy, že mírou své konkrétnosti nezmaří účel výluky. Bylo by absurdní, aby se žadatel o informaci podstatný obsah této informace dozvěděl ze zdůvodnění, proč mu nesmí být poskytnuta. Odůvodnění neposkytnutí informace bude tedy v případech výluky podle § 11 odst. 6 informačního zákona nutně balancovat mezi požadavkem přezkoumatelnosti a potřebou ochrany obsahu dané informace. Je pak případně věcí soudu, aby legitimní informační nerovnováhu v neprospěch žadatele o informaci, která takto může nezřídka vzniknout, vyvážil svou vlastní procesní aktivitou z úřední povinnosti.“

26. Městský soud se předně zabýval námitkou, že správní orgány dostatečně neposoudily, zda by poskytnutí požadovaných informací mohlo konkrétně ohrozit schopnost orgánů činných v trestním řízení plnit své úkoly, jakožto podmínku pro aplikaci výluky z práva na informace dle § 11 odst. 6 informačního zákona.
27. S touto námitkou se městský neztotožnil a zdůvodnění žalovaného považuje za zcela dostatečné. V posuzovaném případě sice bylo trestní řízení skončeno, a to ve fázi prověřování (policejní orgán usnesením rozhodl o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu), nicméně vedle toho je třeba i uvážit další procesní okolnosti, zejména potenciál dalšího pokračování trestního řízení. Jak totiž uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, usnesení o odložení věci podle § 159a trestního řádu nezakládá překážku věci pravomocně rozhodnuté, a nebrání tedy pozdějšímu vedení trestního řízení v téže věci. V posuzovaném případě se nejednalo o trestní řízení, jehož obnovení by bylo – zejména s ohledem na časový odstup od vydání usnesení o odložení věci – nepravděpodobné (a možné ohrožení činnosti orgánů činných v trestním řízení tak jen hypotetické až iluzorní). Naopak, toto usnesení (požadovaný dokument) bylo v době, kdy správní orgány vyřizovaly žádost žalobce o informace, předmětem dohledové проверки ze strany VSZ Praha, jejímž výsledkem potenciálně mohlo být „obživení“ věci a pokračování dalšího prověřování (§ 12d zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství).
28. Uvedený závěr je přitom plně v souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího správního soudu, jenž v žalovaném odkazovaném rozsudku ze dne 5. 2. 2017, č. j. 6 As 338/2016-55, uvedl následující (bod 25): „Omezení práva na informace z probíhajícího trestního řízení, zejména v jeho přípravné fázi, bude přitom spíše pravidlem než výjimkou. V případě poskytnutí informací v režimu informačního zákona v průběhu přípravného řízení by žadatel disponoval informacemi o takových skutečnostech, s nimiž v probíhajícím trestním řízení nebyla z důvodu možného ohrožení objasnění a vyšetření věci seznámena ani osoba trestně stíhaná. To by vedlo k z absurdním důsledkům, které by se míjely s posláním práva na informace jako politického práva.“ V rozsudku ze dne 9. 12. 2021, č. j. 6 As 215/2021-28, potom Nejvyšší správní soud konstatoval následující (bod 26): „Navíc informace poskytnuté na žádost musí být podle zákona následně zveřejněny vůči všem způsobem umožňujícím dálkový přístup (viz § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím). Obzvláště u informací týkajících se přípravné fáze trestního řízení před zahájením trestního stíhání je proto namísto obezřetný přístup povinných subjektů při vyřizování žádostí, kromě toho jakmile jednomu žadateli nějakou informaci poskytnou, musejí

u všech dalších postupovat stejně (srov. již citovaný rozsudek č. j. 1 As 97/2009 - 119). Sdělením informace povinný subjekt zároveň do značné míry ztrácí kontrolu nad tím, co se s informací bude dále dít, což může též ohrozit naplnění účelu trestního řízení.“

29. Obdobné stanovisko v tomto typu případů zaujal i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 19. 12. 2022, č. j. 6 As 217/2022-45, konstatoval následující (body 15 a 17): *„Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem i v tom, že krajský soud do značné míry přeshel jeho vysvětlení, proč nemohou státní zastupitelství příliš podrobně odůvodňovat rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace, která má souvislost s výkonem počátečního prověřování (po podání trestního oznámení) orgány činnými v trestním řízení. Ze stěžovatelova rozhodnutí jasné plyne, že v takové situaci lze být konkrétní pouze do té míry, aby nedošlo ke sdělení informací, jež jsou předmětem žádosti. (...) Navíc je striktní požadavek na konkrétní uvedení skutečností v případě odmítnutí žádosti protichůdný tomu, že při omezení práva na informace podle § 11 odst. 6 může být povinný subjekt konkrétní pouze ve velmi omezené míře, neboť neposkytnutím informace předchází obrození práv třetích osob, schopnosti orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy či zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnosti České republiky.“*
30. V žalobcem doloženém článku 07.01.23 10:00 *„B. tečou nervy. Všude hledá viníky kauzy, kterou chtěl nátlakem zastavit, ale neuspěl“* - Forum24, který soud provedl při jednání ve věci k důkazu, se této kauzy týká pouze tato věta: *To se podařilo, jelikož všechny další vyšetřované kauzy (korunové dluhopisy, prodej firmy Profrost, únos B. syna, reklamní větev Čapího hnízda) byly policií odloženy.*
31. V žalobcem doloženém článku 14.01.23 20:26 *„V kauze Čapí hnízdo zjevně selhal žalobce. Otazníky nad rozhodnutím soudce jsou ale také legitimní“* - Forum24, který soud provedl k důkazu, se této kauzy týká následující odstavec: *„Mimochodem o dost horší než kauza evropské dotace je i takzvaná reklamní větev, kde německý finanční úřad upozornil na možný daňový únik. Jak je vůbec možné, že bylo odloženo vyšetřování nesmyslného vytváření umělých nákladů firem Agrofertu za reklamu na B. farmě? Nešlo náhodou také o vypravení vlaku s technickou chybou tak, aby vlak nedojel do cíle? Není to nějaké záhadné know-how našich orgánů činných v trestním řízení? Jak to udělat, aby věc nedopadla. A nemusí jít hned o nějaké temné spiknutí. Co když jsou prostě příslušní policisté a zejména státní zástupci jednoduše jenom B. voliči?“*
32. Městský soud v Praze se následně zabýval, jak mu nařídil Nejvyšší správní soud, tím, nakolik se články zveřejněné na serveru Seznam Zprávy informačně kryjí s požadovanou informací a vyhodnotil, že uvedené úryvky článků se s obsahem usnesení nikterak nekryje a tyto články tak nezakládají důvod, pro který by měly být požadované informace poskytnuty alespoň částečně.
33. Následně Nejvyšší správní soud městskému soudu nařídil, aby *prověřil důvody, pro které má stěžovatel za to, že podmínky výluky jsou naplněny, a to případně i v opakované interakci se stěžovatelem vedené v režimu odpovídajícím charakteru sdělení stěžovatelem v této souvislosti poskytovaného. Předmětem zkoumání by podle okolností mohly být nejrůznější aspekty požadované informace, zejména míra jejich konkrétnosti a využitelnosti ve vztahu k ochrannému účelu výluky, jak byl výše podrobněji vyložen.*
34. Městský soud dospěl k závěru, že žalovaný při jednání upřesnil důvody neposkytnutí informace, a to hlavně s ohledem na to, že by v případě, že by věc nebylo po dohledu VSZ odložena, ale vyhodnocena jak odůvodňující zahájení trestního stíhání, mohla být ohrožena

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti. Za takových okolností žalovaný oprávněně dovodil, že poskytnutí požadované informace žalobci, které by současně podle § 5 odst. 3 informačního zákona bylo spojeno s povinností tuto informaci zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup, by mělo potenciál ohrozit schopnost orgánů veřejné moci vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost (v prověřované věci) a stíhat trestné činy (shodně viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 10. 2023, č. j. 15 A 96/2022-26). Zpřístupnění obsahu požadovaného dokumentu by v případě „obživení“ dané trestní věci bylo způsobitelné negativně ovlivnit průběh dalšího trestního řízení, zejména z důvodu, že by učinilo veřejně známým dosavadní stav prověřování (a dosavadní skutkové i právní úvahy orgánů činných v trestním řízení), a to právě s ohledem k obsahu tohoto dokumentu, který popisuje všechny doposud provedené důkazy. Tím by orgány činné v trestním řízení ztratily informační výhodu ve vztahu k prověřovaným (podezřelým) osobám; ani případná anonymizace by na tom nemohla mnoho změnit. A to především s ohledem na to, že předmětné usnesení obsahuje zcela konkrétní údaje vyplývající ze všech provedených důkazů (výslechů svědků, účetnictví, znaleckých posudků atd.), které by mohly být tímto v případném pokračujícím trestním stíhání kompromitovány. Soud tak má za to, že dokument nemohl být z důvodů uvedených v ust. § 11 odst. 6 informačního zákona poskytnut, a to ani v anonymizované podobě.

35. Městský soud se následně opětovně zabýval zdůvodněním, že ohrozit další činnost orgánů činných v trestním řízení by mohlo poskytnutí jakékoliv části požadovaného dokumentu (jak sumarizace skutkových zjištění, tak následného právního hodnocení, které je na zjištěném skutkovém stavu založeno). Po přezkoumání tohoto dokumentu dospěl k závěru, že i poskytnutí právního hodnocení, resp. subjektivní stránky věci, tak jak zamýšlel ve svém předchozím rozsudku, by mohlo ohrozit *schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek*. Soud má za to, že v případě „obživení“ dané trestní věci by i tato část dokumentu byla způsobitelná negativně ovlivnit průběh dalšího trestního řízení, zejména z důvodu, že by učinila veřejně známým dosavadní stav prověřování, resp. dosavadní skutkové a právní úvahy orgánů činných v trestním řízení. Městský soud v Praze proto uzavřel, že skutečnosti uvedené v uvedené v rozhodnutí žalovaného a doplněné při jednání, odůvodnily neposkytnutí této informace jako celku, jelikož odpovídají důvodům pro neposkytnutí informace, tak jak je vyložil Nejvyšším správním soudem v bodě 43 a 44 svého shora citovaného rozsudku v této věci, a to právě s ohledem na povahu této zcela specifické kriminality krácení daní. V případě, že by následně bylo stíhání zahájeno, by ten, kdo se s nimi seznámil, mohl analýzou těchto úvah a postupů odhadnout, na jaké další věci by se mohly zaměřit, případně co by mohlo vyvolat jejich další pozornost, jaké další informace by si opatrovaly, v jaké míře detailu by tak činily nebo jakým způsobem by tyto informace vyhodnocovaly. Tím by mohl získat výhodu a jako důsledek ohrozit činnost orgánů činných v trestním řízení v této věci a obdobné věci.
36. Městský soud pak setrval na posouzení další námitky týkající se neprovedení testu proporcionality a nezohlednění skutečnosti, že se věc týká záležitosti veřejného zájmu (viz zejména souvislost s podnikáním Ing. A. B.), kterou posoudil jako nedůvodnou. Městský soud předně zdůrazňuje, že primárním důvodem přiměřenosti omezení práva na informace v obdobných případech je právě veřejný zájem na zachování schopnosti orgánů činných v trestním řízení efektivně vyšetřovat konkrétní trestnou činnost, a to v kombinaci s časovou omezeností výluky z práva na informace. Uvedený přístup tedy nevylučuje

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

veřejnou kontrolu činnosti orgánů činných v trestním řízení skrze právo na informace, ale pouze ji odsouvá do doby, kdy již nebude v kolizi s veřejným zájmem na účinném vyšetřování konkrétní trestné činnosti. Soud připomíná, že toto posouzení provádí ke dni rozhodování žalovaného. Na tom nemůže nic změnit ani to, že se prověřování týkalo podnikatelských aktivit politicky exponované osoby; v jejím případě není zájem na efektivním vyšetřování v žádném ohledu nižší, než je tomu v jiných případech. Veřejný zájem na informování veřejnosti – i vzhledem k tomu, že se trestní řízení dotýká právě politicky exponované osoby – bude v dané procesní fázi naplněn poskytnutím základních informací o trestním řízení (takové informace přitom veřejnosti v režimu § 8a a násl. trestního řádu sděleny byly).

37. Městský soud nicméně uvádí, že ze shora uvedeného zcela jasně vyplývá, že by rozhodnutí žalovaného v testu proporcionality obstálo. Soud má totiž za to, že zde proti sobě stojí veřejný zájem na zachování schopnosti orgánů činných v trestním řízení efektivně vyšetřovat konkrétní trestnou činnost a s tím související právo na ochranu života, majetku a veřejného pořádku a právo na informace, které je však v tomto případě omezeno pouze po určitou dobu. Soud má tedy za to, že tato výluka v poskytování informací je nejenom legální a legitimní, ale i zcela nezbytná, chceme-li dosáhnout ochrany těchto jiných ústavních práv.
38. Co se týče žalobcem doložených dokumentů (*Článek Seznam Zprávy „Tečka za reklamou na Čapím hnízdě. Policista neuvěřil ani znalci či exřediteli“ ze dne 2. 8. 2024. Usnesení ze dne 29. 2. 2024 o odložení věci podle § 159a odst. 1 trestního řádu kpt. Bc. P. M.*), které mají prokázat, že žalobcem požadovaná informace již byla obecně známá, soud uvádí následující. Závěry městského soudu, který v rozsudku ze dne 10. 1. 2013, č.j. 10 A 251/2011-38 uvedl, že *uvedený efekt totiž nelze spatřovat v prozrazení informací obecně známých či dostupných např. v odborných kriminalistických publikacích*, se na tento případ nevztahují. V době rozhodování žalované shora uvedené dokumenty neexistovaly a nemohly tak být obecně známé. Soud je proto neprováděl k důkazu, jelikož by na věci nemohly ničeho změnit.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

39. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
40. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce neměl ve věci úspěch, nepřiznal mu soud náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Ani jemu tudíž městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. února 2026

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu